

ФОРМУВАННЯ СВІДОМОСТІ НАСЕЛЕННЯ У ПОВОДЖЕННІ З ВІДХОДАМИ

*Доповідач – Пендюр Т.В., маг.,
Науковий керівник – Борисюк Б.В., к.с.-г.н.,
Поліський національний університет, Республіка Білорусь
mdlm4@ukr.net*

Виробнича і побутова діяльність людини пов'язана з утворенням значних обсягів твердих відходів. Якщо газоподібні та рідкі відходи порівняно швидко поглинаються природним середовищем, то асиміляція твердих відходів триває десятки і сотні років. Місця їх складування займають величезні території. Щорічно в Україні складається до 1,5 млрд. т. твердих відходів. Наразі в країні їх зібралось до 30 млрд. т. Звалища відходів займають більш ніж 150 тис. га. Причому, внаслідок з низького рівня технологічних процесів обсяг утворення промислових відходів в Україні у 6,5 рази вище, ніж у США, і у 3,2 рази вище, ніж у країнах ЄС. Якщо не за рівнем життя, то принаймні за кількістю побутових відходів Україна не відстає від середньоевропейського показника. Поступово наша країна перетворюється на смітник Європи. Щороку накопичується близько 10 млн. тонн сміття (це близько 700 смітників, що існують в кожному місті або селі). За прогнозами як закордонних, так і вітчизняних фахівців, екологічна ситуація в Україні, без перебільшення, наближається до критичної, адже переробкою відходів у нашій країні займаються на дуже низькому рівні.

Тверді побутові відходи (ТПВ) – це загальний термін для усіх матеріалів, які люди викидають із домівок, шкіл, дитячих садочків, фабрик, заводів, офісів тощо. Проблема забруднення сміттям часто не має вирішення через погано налагоджені системи вивозу, відсутність належного місця або заводів для утилізації, а також нестачу компаній, що здійснюють таку брудну роботу.

Наразі найбільш дієвий, але в той же час трудомісткий процес – перерозподіл сміття на вторинну переробку або для використання в якості добрив. Особливо актуальний цей метод для країн, що мають розвинену промисловість. Деяке сміття, згідно такої політиці, спалюється в печах для вироблення енергії. Крім того, переробка відхідного матеріалу в подібні нові продукти в підсумку знижує витрати держави на їх виробництво. Наприклад, виробництво паперу з макулатури вимагає набагато менше витрат енергії та води. Завдяки такому рішення стає можливим вирішити не тільки проблему забруднення сміттям, але й позбавити атмосферу від зайвих парникових газів.

Цілеспрямованість дії людини на природу зумовлює не тільки позитивний вплив, а й призводить до негативних наслідків. Тому сьогодні вкрай необхідна стратегія охорони довкілля, широке екологічне виховання населення, яке

здійснюється не тільки в сім'ї, дитячому садку, школі, але і в рамках системи додаткової освіти.

Нині людуству потрібна нова філософія життя, висока екологічна культура і свідомість. Фундамент такої культури, зокрема свідомого ставлення до збору сміття закладається в дитинстві, починаючи з сім'ї. Особливе місце у формуванні екологічного світогляду відводиться загальноосвітнім школам. Діти – це майбутнє нашої країни. Від їх екологічної освіченості, переконаності залежить, якою буде Земля через кілька десятиліть. Ось чому виховання екологічної культури дитини має бути глибоко продуманим, системним та цілеспрямованим.

Аби зменшити кількість відходів, звільнити вулиці від різного бруду, трохи очистити повітря, зберегти землю і воду в початковому стані кожен має витратити трохи часу та розсортувати сміття, для початку у власній оселі чи рідному дворі, а далі здати всі відходи, які можна перероблювати (папір, скло, поліетилен, пластик, метал) у спеціально призначений для цього пункт прийому сировини. Крім того, харчові відходи можна використовувати в якості чистих від усіляких хімікатів добрив.

Щоб вберегти власне життя, життя нащадків та навколишнє середовище. Потрібно зовсім мало – ні, не прибирати існуючі звалища, а просто їх не створювати, живучи в гармонії з природою. Шляхів вирішення проблеми побутових відходів існує багато, як на державному рівні, так соціальному. Головне – навчити людей поводитися з відходами.

НЕБЕЗПЕКА ВИКОРИСТАННЯ ПІНОУТВОРЮВАЧІВ ДЛЯ ГАСІННЯ ПОЖЕЖ

*Доповідачі – Першко Н.Ф., Ткаченко І.А., ст.,
Науковий керівник – Бригада О.В., доц., к.т.н.,
Національний університет цивільного захисту України, Україна
ebrigada@gmail.com*

В Україні щорічно виникає понад 70 тис. пожеж, які призводять до значних збитків, знищення будинків, споруд, технологічного обладнання, матеріальних цінностей, забруднення довкілля хімічними речовинами різного походження, а також загибелі людей і тварин [1]. За даними Державної служби з надзвичайних ситуацій в Україні в 2019 р. зафіксовано 95915 пожеж, з них 38497 пожеж - в природних екосистемах [2].

Ефективність боротьби з пожежами значною мірою залежить від ефективності вогнегасних речовин, до яких належать водні, газові та аерозолеві